

متن پرسش

با سلام و عرض ارادت محضر استاد طاهرزاده: بحثی در مورد روایت «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اخْتَارَهُ اللَّهُ لِلْأُمُورِ عِبَادِهِ» شده است. من نظرات استاد را خواندم برایم جالب بود. با توجه به اینکه اصل این مطلب که «خداوند به کسی که در راه خدا سعی کند حکمت و مصونیت می دهد در روایات معتبر دیگری ثابت است» چه لزومی دارد از روایتی که در مقام بیان فاصله انسان معصوم و غیر معصوم است برداشت ضمنی داشته باشیم؟ مضافاً بر اینکه: ۱. اذا اختاره الله چگونه می تواند منتخب با واسطه ی مردم را هم (خبرگان) در بر بگیرد. ۲. تاییدات الهی در زندگی روزمره ی همه ی انسان ها اتفاق می افتد و نیازی به تفویض جایگاه ولایت نیست تا این اتفاق بیفتد. ۳. در آخر منصوبین ائمه که والی می شدند چرا این قدر تخلف داشتند مثل ابن عباس، زیاد، شلمغانی و ... .

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲. همچنان که در جواب بعضی از کاربران که قبلاً همین موضوع را مطرح کردند، عرض شد متن روایت عمومیت دارد که البته مصداق کامل آن امامان معصومانند. ۳. بحث در مورد شخصی است که خدا برای امور بندگانش انتخاب می کند و می پروراند و نه کسانی که ائمه به خاطر مصالح خاص انتخاب می نمایند. موفق باشید